

РЕШЕНИЕ

№ 5795

гр. София, 31.10.2012 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 28.09.2012 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Татяна Жилова

ЧЛЕНОВЕ: Красимира Милачкова
Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на
прокурора Костов, като разгледа дело номер **4658** по описа за **2012** година
докладвано от съдия Красимира Милачкова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния
кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните
нарушение и наказания (ЗАНН).

С решение от 08.03.2012 г. по НАХД № 13539/2011 г. на Софийски районен съд
(СРС), НО, 18 състав е потвърдено наказателно постановление (НП) № 84/29.04.2011
г., издадено от началника на 04 РУП при Столичната дирекция на вътрешните работи
(СДВР). С НП на Г. А. Х. е наложена глоба в размер на 200 лева на основание чл. 270,
ал.1 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР).

Срещу така постановеното решение е постъпила в срок касационна жалба от
процесуален представител на санкционираното лице, с която се иска неговата отмяна
като неправилно.

Ответникът по касационната жалба не изразява становище относно допустимостта и
основателността ѝ.

Прокурорът намира, че жалбата е основателна.

Административен съд София град, XI касационен състав, след като се запозна с
обжалваното решение и събраните по делото доказателства, и като съобрази доводите
на страните, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно
легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на

обжалваното съдебно решение. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, XI касационен състав на Административен съд София – град намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след обективен анализ на събраните доказателства като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. Мотивиран така, настоящият състав намира атакуваното в настоящото производство решение на СРС за законосъобразно, в това число правилно. При напълно изяснена фактическа обстановка районният съд от правна страна е изложил мотиви, които настоящият състав споделя.

Във връзка с доводите, изложени в касационната жалба, е необходимо да се отбележи следното: нарушението е достатъчно пълно и ясно описано както в акта за установяването му, така и в процесното НП; посочено е, че санкционираното лице се е държал грубо и арогантно, с което е попречило на полицейските служители да изпълнят служебните си задължения. В частност относно преценката на свидетелските показания, доводи за чиято неправилност е изложил касаторът, следва да се отбележи, че съгласно чл.14 от Наказателно-процесуалния кодекс (НПК), съдът взема решенията си по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото, като се ръководи от закона. Доказателствата и средствата за тяхното установяване не могат да имат предварително определена сила. Това означава, че съдът преценява достоверността на доказателствата като именно с цел изграждане на вътрешното му убеждение е въведен другият основен принцип на наказателния процес – непосредствеността, уредена в чл.18 НПК. Въз основа на личните си възприятия при непосредственото събиране на доказателствата съдът изгражда мнението си относно тяхната достоверност. За тази своя преценка в случая районният съд е изложил мотивите, които я обосновават.

Предвид изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 08.03.2012 г. по НАХД № 13539/2011 г. на Софийски районен съд, НО, 18 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.